

10. kolovoz

Sveti Lovro, đakon i mučenik († 258)

Mnoge naše župne i filijalne crkve posvećene su svetom Lovri, mučeniku, te na njegov blagdan slave svoj crkveni god. U Rimu, gdje je bio i mučen, posvećena mu je krasna bazilika San Lorenzo fuori le mura, a osim nje je šest drugih crkava. No iako je sv. Lovro u Rimu naročito štovan mučenik, njegovo štovanje nije isključivo rimska stvar. Već tamo od V. stoljeća pa dalje, a nadasve u srednjem vijeku, nije bilo biskupije ni grada koji ne bi imali bar jednu crkvu njemu na čast posvećenu. Samo u Milanskoj nadbiskupiji bile su mu posvećene 43 crkve. U Italiji 47 mjesta nosi njegovo ime.

U Rimu je blagdan Sv. Lovre po važnosti dolazio odmah poslije blagdana apostolskih prvaka Petra i Pavla. Uz njih je smatran kao glavni uzročnik pobjede Rima nad idolima, često puta uspoređivan s đakonom prvomučenikom Stjepanom. Gdje leži tajna tako izvanrednog štovanja? – Nećemo se prevariti ako ustvrdimo da leži u Lovrinoj mladosti i heroizmu. Jedno je i drugo već samo od sebe svakome simpatično.

To je tako simpatično da papa Leon Veliki kaže: »Od početka pa do propadanja, kad je riječ o sjaju zvijezde među levitima, Rim je isto tako proslavljen svojim Lovrom kao nekoć Jeruzalem svojim Stjepanom.«

Lovro je bio učenik pape Siksta II., koji ga je zbog njegovih mladenačkih vrlina, a osobito nevinosti, ljubio kao što otac ljubi najboljega sina te ga, unatoč mladoj dobi, uvrstio u broj sedmorice uglednih rimskih đakona. Štoviše, stavio ga je kao protođakona svima na čelo. Iskazavši mu tako veliko povjerenje, Papa mu je prorekao da ga čeka teška borba za vjeru u Krista. A to je nešto što mlado idealno srce samo poželjeti može. Papa mu je doslovno rekao: »Mene Gospodin šteti jer sam slab starac, no tebi je odredio slavnu pobjedu.«

Nakon tih utješnih i ohrabrujućih riječi Papa je rekao đakonu Lovri neka povjereno mu crkveno blago podijeli siromasima. On je to poslušao te pošao u Hipolitovu kuću, u kojoj je bila ubožnica za siromahe što ih je već prije pomagao. Sve im je podijelio. Stoga je mogao za vrijeme Valerijanova progonstva, kad ga je sudac istražitelj upitao za blago Crkve, uprti prst u siromahe te reći: »Evo blaga Crkve!« Na to je bio mučen, izbičevan te na roštilju spaljen. Nalazeći se na tom užarenom strašnom mučilu, dobacio je okrutnom tiraninu: »Na jednoj sam strani pečen, okreni me na drugu!« Mučeništvo se sv. Lovre prema pouzdanim pisanim izvorima zbilo 10. kolovoza 258.

Jedan od najljepših govora izrečenih u čast sv. Lovre potječe od pape Leona Velikog. U tome govoru taj veliki crkveni govornik i pastir duša nesvakidašnjom rječitošću ovako veliča mučenika Lovru: »Bijes je poganskih vlasti bjesnio protiv elite Kristovih udova obarajući se naročito na kler. Bezbožni je progonitelj iskalio svoj gnjev na đakonu Lovri, koji je imao prvo mjesto ne samo u službi sakramenata, nego još više u upravljanju crkvenim dobrima. Zatvaranje samo jednog čovjeka obećavaše mu dvostruki plijen; jer ako bi se domogao crkvenog blaga, domogao bi se i onoga što je najviše želio: da se Lovro odrekne prave vjere.

Čovjek pohlepan za bogatstvom i neprijatelj istine oruža se, dakle, dvostrukom bakljom: lakomošću i da se dočepa zlata, bezbožnošću, da ulovi Krista. Od nedužnog čuvara svetoga blaga traži da mu preda novčana sredstva Crkve, predmet svojih pohotnih želja. Čestiti đakon, htijući mu pokazati gdje se to blago nalazi pohranjeno, pokazuje mu mnoštvo siromašnih kršćana, što ga je novcem iz riznice hranio i odijevao. Sada je taj novac bio izvan svake opasnosti da bude zaplijenjen jer je bio utrošen u najplemenitiju i najsvetiju svrhu.

Razbojnik tako izigran usplamti mržnjom na vjeru koja zapovijeda takvu upotrebu dobara. On će sada napasti daleko dragocjenije blago što posjeduje čovjek, kod kojega nije našao nikakva novca. On mu želi ugrabiti sveti polog, koji je njegovo najveće blago. On poziva Lovru da se odreče Krista i nastoji strašnim mukama pobijediti neslomivu jakost đakonova duha. Kad prva mučenja ne postigoše ništa, uslijedila su im druga još okrutnija. Zapovijeda da se peku na vatri njegovi izranjeni i izbrazdani udovi, tragovi brojnih udaraca, te da se stavljaju na užareni roštilj, što je neprestano bio podgrijavan kako bi muke bile žešće i dulje trajale.

O divlja okrutnosti, tako nećeš ništa postići! Raspadljivo će tijelo brzo umaći tvojoj svireposti, a kad Lovro uziđe na nebo, ti ćeš ostati na cjedilu. Tvoji plamenovi nisu mogli nadvladati žar Kristove ljubavi. Vatra što gori vani slabija je od one što zahvaća nutrinu. Progonitelju, bjesneći protiv mučenika, iskazao si mu uslugu: Što sve nisi izmislio da pridoneseš slavi pobjednika, kad mučila za njega postadoše oruđem trijumfa?

Radujmo se stoga, draga braćo, posve duhovnom radošću i neka nas smrt toga velikog mučenika potakne da kličemo u Gospodinu koji je divan u svojim svecima!«

Preuzeto sa zahvalnošću www.skac.hr.